

Den næste sag på dagsordenen var:

Anden behandling af forslag til lov om ændring af lov om folkepension. (Forhøjelse af grundbeløb).

(Første behandling af lovforslaget (nr. 4) findes i tidenden sp. 728, udvalgets betænkning i tillæg B. sp. 149).

Der var stillet 2 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Anden næstformand (Hanne Budtz): Sammen med denne sag foretages de 3 følgende sager på dagsordenen, nemlig:

Anden behandling af forslag til lov om ændring af lov om invalidepension m. v. (Forhøjelse af ydelser).

(Første behandling af lovforslaget (nr. 5) findes i tidenden sp. 728, udvalgets betænkning i tillæg B. sp. 149).

Der var stillet 6 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Anden behandling af forslag til lov om ændring af lov om pension og hjælp til enker m. fl. (Forhøjelse af grundbeløb).

(Første behandling af lovforslaget (nr. 6) findes i tidenden sp. 728, udvalgets betænkning i tillæg B. sp. 149).

Der var stillet 1 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Anden behandling af forslag til lov om ændring af lov om omsorg for invalidepensionister og folkepensionister. (Betaling for ophold på alderdomshjem og plejehjem).

(Første behandling af lovforslaget (nr. 7) findes i tidenden sp. 728, udvalgets betænkning i tillæg B. sp. 149).

Der var stillet 2 ændringsforslag i betænkningen

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag

Lovforslagenes paragraffer, ændringsforslagene og spørgsmålet om lovforslagenes overgang til tredje behandling sattes til forhandling under ét

Albertsen: Da socialdemokratiets ordfører i denne sag, hr. Bundvad, er sygemeldt, skal jeg i stedet for ham på socialdemokratiets vegne knytte nogle bemærkninger til de ændringsforslag, der foreligger, og da der under udvalgsarbejdet er kommet noget materiale frem, som der er anledning til at kommentere, skal jeg også knytte nogle bemærkninger til dette.

Dels vil jeg som begrundelse for vores ændringsforslag fremhæve, at da vi tidligere på året behandlede spørgsmålet om regulering af pensionerne, mente vi, at det forslag, der kom fra ministeriet, var utilfredsstillende, og vi stillede dengang ændringsforslag. Tiden siden da har i og for sig ikke ændret vores standpunkt, og vi opretholder derfor vores holdning og vores forslag på baggrund af vores oprindelige standpunkt og på baggrund af den skete udvikling.

I forbindelse med overgangen til kilde-skat sker der jo en fundamental ændring også for pensionisternes vedkommende med hensyn til at skulle betale skat. Dengang man fastsatte de nye pensionssatser, blev disse fastsat i tillid til, at den samlede skatteudskrivning ville blive på 36 pct. Det er klart, at ingen havde tænkt sig, den skulle blive fuldstændig ensartet over hele landet, men det er vel lige så klart, at de satser, vi nu kan se, viser et noget andet mønster end det, der var forudsætningen for udspillet fra regeringspartierne og fra regeringens side.

Vi er imidlertid nu klar over, hvorledes skatteudskrivningsprocenten og kirkeskatteprocenten vil være, og det vil i praksis medføre, at et meget stort antal pensionister ikke får den samme økonomiske status, som de ville have fået under den gamle skatteordning, fordi de tillæg, der nu ydes, ikke svarer til de øgede skatter, de skal betale. Det har vist sig, at et meget stort antal af kommunerne har en skatteprocent

[Albertsen.]

på over 16; jeg tror, det er ca. 70 pct. af de købstæder, det drejer sig om, som har en sådan skatteudskrivning, og et ikke ringe antal kommuner har en skatteprocent på over 20. Udregnet i penge vil det sige, at når den kommunale skatteprocent er over 16, bliver pensionisten for så vidt snydt for 50 kr., og for de pensionister, der er særlig uheldige, fordi de bor i kommuner med meget høje skatteprocenter, kan det altså komme til at dreje sig om et tab på flere hundrede kr. Det er erkendt under det samråd, vi havde med finansministeren, at dette mønster er et direkte minus for pensionisterne som helhed. Det er klart, at dette billede vil være uensartet; for nogle er der tale om et tab på ca. 20 kr., men for andre kan det altså være et betydeligt større beløb.

Nu er der måske nogen, der vil sige: ja men det er trods alt så beskedne beløb, at der ingen grund er til at hæfte sig så meget ved det. Men her skal man gøre sig klart, at den gruppe, vi taler om, er en økonomisk svagt stillet gruppe, og at de tilbageskridt, der her faktisk er tale om, vil ramme de pågældende ekstra hårdt. Vi har derfor ment, at det måtte være muligt at finde en løsning, hvorved man navnlig udskilte de pensionister, der bor i disse kommuner, men det har ikke været muligt under udvalgsbehandlingen at finde udveje for en sådan løsning og forståelse for dette standpunkt, og det beklager vi meget.

Hvad angår den anden del af problematikken i disse 4 lovforslag, navnlig den, der knytter sig til omsorgsloven, hvor der er tale om ændret refusion og ændret lomme-pengebeløb, har vi også stillet ændringsforslag. Vi mener, at man har været for karrig fra ministerens side og vil derfor anbefale folketinget at stemme for disse ændringsforslag. Vi er utilfredse med den form for refusion og for betaling, der skal præsteres for fremtiden for ophold på plejehjem. Det materiale, vi har fået, ikke mindst materialet fra købstædernes sociale udvalg, viser jo helt klart, at de, der har meget store supplerende indtægter, vil få betydelige økonomiske fordele af det nye refusionssystem og betalingssystem, mens de, der har beskedne merindtægter, altså vil blive straffet. Vi synes, at en sådan fremgangsmåde er uheldig, selv om vi erkender, at når der er tale

om særtilfælde både med hensyn til selve satserne og for de pensionister, der bor i eget hus, som jo også kommer ind under en særlig problematik, har socialministeren på vor foranledning lovet at understrege over for kommunerne, at dér vil man vise særlige hensyn.

Vi havde ment, det havde været mere praktisk at lave en anden refusionsordning, og kan derfor ikke anbefale at stemme for det princip, som her fastslås. Vi vil derfor anbefale, at man stemmer for vore ændringsforslag og undlader at stemme for ministerens ændringsforslag.

Clara Munck: Med henvisning til den meget fyldige betænkning over disse lovforslag, der jo drejer sig om forhøjelse af grundbeløb og andre forbedringer i lovgivningen for folke-, invalide- og enkepensionister, skal jeg ikke sige meget.

Den konservative folketingsgruppe kan stemme for lovforslagene nr. 4, 5 og 6, som de foreligger i dag, og som de forelå, da vi havde dem til første behandling, og vi kan stemme for lovforslag nr. 7 med det ændringsforslag, der er stillet af socialministeren og tiltrådt af et flertal. Det er et ændringsforslag, der jo i al korthed går ud på, at vore pensionister, der har ophold på alderdoms- og plejehjem, ikke skal risikere at kunne blive sat i skat af værdien af kost og logi på hjemmet.

Jeg havde egentlig ikke behøvet at sige mere, idet visse af de af socialministeren givne tilsagn jo er optrykt i betænkningen. Når jeg alligevel siger et par ord, er det, fordi man kunne opfatte hr. Albertsens tale sådan, at det kun var én af tingets grupper, der har ønsket, at man sikrede sig mod, at kildeskattesystemets indførelse og de ændrede betalingsregler på pleje- og alderdomshjem skulle kunne medføre dårligere forhold for visse af vore pensionister. Det har vi i udvalget drøftet meget indgående, bl. a. også med socialministeren, og der står klart og tydeligt i betænkningen, at hele udvalget har erklæret sig enig i, at man i kommunerne skal være opmærksom på sådanne uheldige bivirkninger, og at de skal kunne modvirkes dels ved de henvisninger og anvisninger, man får fra socialministeren, dels ved en understregning af de administrative muligheder.

[Clara Munck.]

Jeg kan altså sige, at jeg er lige så enig i disse bestemmelser og i det indhold, betænkningen har, som hr. Albertsen, og det er på dette grundlag, vi ønsker disse lovforslag gennemført hurtigt.

Evan Jensen: Da vi i sin tid behandlede lovforslaget om compensation for pensionisterne som følge af overgangen til kildeskat, måtte et skøn være grundlaget for overvejelserne. Kompensationerne blev fastsat ud fra, at man regnede med en udskrivningsprocent på 36. Det har nu vist sig, at udskrivningsprocenten for de lavere indkomster er blevet 36,4 ifølge en oversigt, som vi har fået fra finansministeriet. Det foretagne skøn har altså været meget godt. Nu er det klart, at compensationen for de pensionister, der bor i kommuner med høje skatteprocenter, ikke er så tilfredsstillende, som det kunne ønskes. Til gengæld er der jo pensionister, der får en overdækning. Socialministeren har imidlertid i udvalget lovet os, at det i et cirkulære vil blive henstillet til kommunerne at yde støtte af rådighedsbeløbet til pensionister, der bliver særlig ramt af skatteomlægningen. Også på dette område kan vi altså hente inspiration til at gå videre med den påbegyndte byrdefordeling.

I øvrigt mener vi efter socialministerens tilsagn ikke, at compensationen bør forhøjes, og jeg vil anbefale, at vi vedtager lovforslagene nr. 4, 5 og 6 i uændret skikkelse.

Socialdemokratiet og SF har stillet ændringsforslag på linje med, hvad der var tilfældet i foråret, da de midlertidige tillæg blev vedtaget. Socialdemokratiet og SF mente ikke, at beløbene var høje nok. Det mente vi dengang og argumenterede for det, og det mener vi fremdeles. Derfor vil jeg anbefale, at vi stemmer imod socialdemokratiets og SF's ændringsforslag.

Lovforslag nr. 7 drejer sig om betaling for ophold på alderdomshjem og plejehjem. Hidtil har det været sådan, at pensionen er gået til betaling for opholdet, at den altså er faldet bort efter indlæggelsen på hjemmet, og at pensionisten derefter har fået udbetalt et vist beløb til personlige fornødenheder. Efter lovforslaget skal en pensionist altid have ret til at beholde 1.116 kr. årlig af pensionen, reguleret efter pristallet,

til sine personlige fornødenheder, og af indtægt, som ikke stammer fra pensionen, kan kun 60 pct. kræves som betaling for opholdet. Jeg skal lige tilføje, at betalingen dog ikke kan overstige den fulde udgift ved ophold på hjemmet.

Hidtil har maksimumsbetalingen for ophold på alderdoms- og plejehjem været 45 kr. pr. dag; dette maksimumsbeløb ophæves nu. Som følge heraf og af loven i øvrigt vil nogle pensionister komme til at betale mere for opholdet, end de gør nu. For at imødegå dette har socialministeren i udvalget lovet ved et cirkulære at fastslå, at pensionister, der har ophold på et hjem på tidspunktet for lovens ikrafttræden, ikke skal betale mere end hidtil. Undtagelsesbestemmelsen vil dog ikke komme til at gælde for pensionister, for hvem det får betydning, at reglen om maksimumsbetaling ophæves. Dette tilsagn fra ministerens side hilser vi med tilfredshed.

Socialministeren har stillet et ændringsforslag til lovforslag nr. 7, der skal sikre, at kun det beløb, en pensionist på et hjem får udbetalt til personlige fornødenheder, bliver indkomstbeskattet. Hidtil er værdien af ophold på hjem ikke taget i betragtning ved skatteberegningen, så i praksis sker der ingen ændring.

Jeg vil anbefale socialministerens ændringsforslag til lovforslag nr. 7 og de 4 lovforslag i øvrigt samt anbefale, at mindretallets ændringsforslag forkastes.

Valbak: Regeringens forslag til ændringer i de 3 pensionslove har 2 hovedformål, nemlig for det første en forhøjelse af grundbeløbet med henimod 250 mill. kr. om året. I forhold til i år bliver merudgiften næste år omkring 100 mill. kr. Mindretallets ændringsforslag vil betyde en merudgift herudover på vel omkring 35 mill. kr. Vi har i sidste samling drøftet de problemer, der ligger bag mindretallets forslag; noget nyt herom kan jeg ikke tilføre denne debat.

Jeg skal nøjes med at henvise til, hvad jeg sagde under de foreliggende lovforslags første behandling, nemlig at vi ser hen til med kildeskattematerialet som grundlag at få et værktøj, der kan give os et indskudt belt velstandsreguleringstal. For mig og mit parti foreligger indtil i dag ikke noget andet grundlag end det, hvorpå vi traf afgørelse

[Valbak.]

om pensionsforhøjelsernes størrelse i foråret. Vi ser os derfor ikke i stand til at stemme for mindretallets ændringsforslag for så vidt angår grundpensionernes størrelse.

I udvalget har vi bl. a. drøftet risikoen for, at pensionister, der bor i eget hus, vil kunne miste pensionstillægget helt eller delvis som følge af den forhøjede lejeværdi, som er fastsat i skattelovgivningen. I mit parti er vi meget tilfreds med socialministerens tilsagn om i et kommende cirkulære at henlede kommunernes opmærksomhed på forholdet og på, at pensionister, som måtte blive ramt af den ændrede lejeværdi, vil kunne bringes ud af klemmen over rådighedsbeløbet.

Lovforslagenes andet hovedformål er at udvide adgangen til pension for pensionister, der bosætter sig i udlandet. Ved første behandling rejste jeg spørgsmålet om, hvordan det forholdt sig med skattebetaling for udlændspensionister, og i udvalget har vi fået svar på dette spørgsmål. Fra min side var spørgsmålet begrundet i det ønskelige i at søge belyst, om skattelovene giver nogen sikkerhed for, at liberale udlandsregler for pensionister ikke anvendes til at søge skattelet. Her tænker jeg ikke på pensionister uden eller næsten uden anden indtægt, men på pensionister med betydelige indtægter ud over den fulde folkepension, som vi får alle sammen.

Jeg takker for det materiale, vi har fået i udvalget; det fremgår heraf, at forholdene er meget forskellige fra land til land, hvad der jo ikke er noget mærkeligt i. Men hvis jeg ellers har forstået det ret, er og bliver det sådan, at pension som anden indkomst bliver beskattet, inden den forlader landet, medmindre der foreligger overenskomst mellem Danmark og det andet land om, at opholdslandet er berettiget til skatten. Hvis det er rigtigt forstået, tager jeg oplysningerne til efterretning.

Mindretallet har dernæst stillet ændringsforslag vedrørende det beløb, der i fremtiden skal være til rådighed til personlige fornødenheder for personer, der i henhold til omsorgsloven har ophold på alderdomshjem eller på plejehjem. Forslaget har sin specielle baggrund i den reform af betalingsreglerne, som ministerens forslag tilsig-

ter ved siden af forhøjelsen af rådighedsbeløbet. Reformen i sig selv er efter min mening en klar forbedring. Vi får i fremtiden et system, hvorved rådighedsbeløbet stiger fuldstændig jævnt i takt med egenindkomsten; de nuværende fradragsregler medfører som bekendt meget ujævne stigninger. Det er rigtigt, at reformen giver nogle indtægtsgrupper en fremgang, som andre ikke får, men det må slås fast, at hele udvalget, også mindretallet, er enig om det nye princip og den konsekvens heraf, som jeg omtalte. Mindretalsændringsforslaget tilsigter da også udelukkende at hindre, at det nye princip skal få til følge, at enkelte grupper en overgang får lidt mindre end før, men med den samtidige følge, at de, hvem princippet allerede har givet mere, får endnu mere. Vi mener, at flertalsforslaget balancerer så nogenlunde, når man tager i betragtning de rationelt virkende regler, vi har villet skabe, plejehjemsbeboernes forhold som helhed, de midler, der er til rådighed, og bestemmelsen om, at ingen nuværende beboer skal kunne gå ned i beløb til rådighed. Vi mener vel som alle andre, at plejehjemsgruppen som andre grupper skal have del i velstandsforøgelsen. For denne specielle gruppe gælder imidlertid, at tyngden i velstandsforøgelsen må ligge i en stadig forbedring af hjemmenes standard og — hvad der har betydning for de behov, kontantbeløbet skal dække — af den service, der i stadig øget omfang stilles gratis til rådighed. Jeg tænker her på frisering, på vask, på fodpleje o. s. v. Det ændrer naturligvis ikke ved, at rådighedsbeløbene bør stige med stigende velstand. Jeg tror derfor heller ikke, der vil gå så forfærdelig lang tid, før det vil blive muligt at øge pengebeløbet yderligere. Med de midler, der er til rådighed, må man imidlertid foretage et valg, og på den baggrund kan vi heller ikke tilsige medvirken til at gennemføre dette, det sidste af mindretallets ændringsforslag, på nuværende tidspunkt.

Jeg skal i det hele på mit partis vegne anbefale socialministerens forslag.

Vivike: Hr. Albertsen kunne såmænd lige så godt have talt på socialistisk folkepartis vegne som på socialdemokratiets vegne. Vi er nemlig komplet enige. Det, jeg ville sige, er nogenlunde det samme som hr. Albert-

[Vivike.]

sen, og derfor vil jeg ikke spille tiden med at sige nogenting, men blot sige, at vi anbefaler at stemme for de ændringsforslag, der er stillet af socialdemokratiet og socialistisk folkeparti, og at vi vil undlade at stemme om socialministerens ændringsforslag.

Socialministeren (Nathalie Lind): Jeg vil først takke udvalget for det hurtige og villige arbejde, der her er udført, for som jeg sagde, da vi havde lovforslagene til første behandling, er det af meget stor betydning, at vi får vedtaget disse lovforslag inden årets udgang af hensyn til den beregning af pensionerne, som kommunerne skal foretage pr. 1. april 1970.

Jeg er glad for, at der både i udvalget og her i tinget har været bred enighed om at udvide adgangen til at medtage folkepensionen til udlandet. Jeg finder det også tilfredsstillende, at den lempelse af reglerne, vi er blevet enige om, sker på en sådan måde, at pensionister, der omfattes af ordningen, får en umiddelbar ret til at rejse med pensionen og ikke først skal søge dispensation hertil.

Som det er fremgået af forhandlingen og af betænkningen, har det derimod ikke været muligt i udvalget at opnå enighed om pensionsniveauet, hvorfor socialdemokratiets og socialistisk folkepartis repræsentanter har stillet ændringsforslag. Jeg skal ikke gå nærmere ind i denne debat. Vi har jo drøftet det her i tinget, sidst i juni måned. Jeg har også haft lejlighed til i udvalget at drøfte disse spørgsmål. Jeg skal blot henviser til de oplysninger, der tidligere er givet om beregningsgrundlaget for forhøjelserne, og endnu en gang pege på, at det er regeringens opfattelse, at der ydes pensionisterne fuld dækning, således at forholdet mellem den indtægt, der er til disposition for en pensionist og for et menneske fra de lavt lønnedes gruppe, forbliver uændret, når man anlægger de gennemsnitsbetragtninger, som er nødvendige at foretage på et område som dette.

Hr. Albertsen var som socialdemokratiets ordfører inde på, at det ikke havde været muligt i udvalget og under behandlingen at finde nogen forståelse for særlig vanskeligt stillede pensionisters forhold. Jeg synes, jeg må have lov at henlede opmærksomheden

på, at det jo netop fremgår af betænkningen, at kommunerne gennem et cirkulære vil blive orienteret om, at de har mulighed for at yde støtte af rådighedsbeløbet i tilfælde, hvor skatteomlægningen eller andre forhold i særlig grad måtte vanskeliggøre forholdene for pensionisterne. Jeg må også, uden at ville optage nogen lang diskussion, lige have lov at føje til, når den socialdemokratiske ordfører ligesom entydigt siger, at hvis beskatningsprocenten er højere i en kommune, betyder det for den pågældende pensionist et større tab, at det jo fremgår af det materiale, finansministeren har kunnet fremsende til udvalget, at i mange af de kommuner, hvor man har en høj beskatningsprocent, har man omvendt hidtil anvendt lave personfradrag. Så det er ikke helt så enkelt, som det siges af den socialdemokratiske ordfører.

Med hensyn til forslaget om ændring af omsorgsloven har der jo været tilslutning hertil. Jeg finder, vi har fået skabt en mere rimelig regel om indbetaling for ophold på alderdoms- og plejehjem, og jeg gentager mit tilsagn om, at de pensionister i de lave indtægtsgrupper, som er på hjemmene i dag, ikke vil komme til at betale mere end efter de gældende regler, når loven træder i kraft.

Det underændringsforslag, som er stillet af socialdemokratiet og socialistisk folkeparti om at forhøje beløbet til pensionister på hjemmene med 300 kr. om året, kan jeg ikke anbefale. Regeringens lovforslag betyder en forhøjelse på ca. 7 pct. Skulle man yderligere lægge de 300 kr. til, som ændringsforslaget lyder på, betyder det en forhøjelse på i alt 28 pct., og selv om man kan nære ønske om at forhøje ydelserne til disse pensionister, må der dog være et rimeligt forhold mellem beløbet til personlige fornødenheder for dem, der er på et alderdoms- eller plejehjem, og det beløb, som pensionister uden for hjemmene har til disposition, når de har afholdt alle nødvendige udgifter. Derfor kan jeg ikke gå med til, at der sker en særlig forbedring af forholdene netop for denne gruppe.

Idet jeg takker for det udvalgsarbejde, der er udført, vil jeg slutte med at sige, at jeg altså ikke kan anbefale, at man stemmer for de af socialdemokratiet og socialistisk folkeparti stillede ændringsforslag.

Albertsen: Kun den korte bemærkning, at når man ser på pensionistgruppen som sådan, står det helt fast, at der ikke er givet den dækning, som var med i oplægget i forbindelse med vurderingen af skatteprocenterne. Der mangler stadig væk for hele gruppen 0,4 pct. Og i det billede skal altså også medtages, at for et meget stort antal pensionister, der bor i kommuner med en skatteprocent på over 16, vil der være tale om et betydeligt større beløb, som de ikke får en rimelig erstatning for i forbindelse med overgangen til kildeskat. Det klares ikke ved — jeg erkendte jo, det var et fremskridt, at vi havde fået tilsagn om dette cirkulære — det klares ikke ved — det er navnlig problematikken om boligsikringen, der kommer ind i billedet — at henvise til, at disse særlig hårdt ramte pensionister kan få en speciel støtte. Det beløb, der er tale om, nemlig rådighedsbeløbet, bliver jo ikke større af den grund. Der bliver blot tale om, at man er opmærksom på de særtilfælde, som under alle omstændigheder altid vil opstå.

Socialministeren (Nathalie Lind): Heller ikke jeg skal forlænge diskussionen, men blot gøre opmærksom på, at efter at disse oplysninger om, hvordan de reelle forhold lå, og om den spredning, der var, var tilstillet udvalget, har man jo heller ikke fra de to partiers side ønsket at stille ændringsforslag på dette punkt. Der må altid være tale om en vis gennemsnitsberegning, når man skal foretage en skatteomlægning.

Hermed sluttede forhandlingen.

Der foretoges først afstemning vedrørende forslag til lov om ændring af lov om folkepension. (Forhøjelse af grundbeløb).

Ændringsforslag nr. 1

forkastedes med 86 stemmer mod 58; 1 medlem tilkendegav, at han hverken stemte for eller imod.

Ændringsforslag nr. 2 betragtedes som forkastet med samme stemmetal som ændringsforslag nr. 1.

§§ 1 og 2

vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling
vedtoges uden afstemning.

Formanden: Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Man gik dernæst til afstemning vedrørende forslag til lov om ændring af lov om invalidepension m. v. (Forhøjelse af ydelser).

Ændringsforslag nr. 1

forkastedes med 86 stemmer mod 58; 1 medlem tilkendegav, at han hverken stemte for eller imod.

Ændringsforslag nr. 2-6 betragtedes som forkastet med samme stemmetal som ændringsforslag nr. 1.

§§ 1 og 2

vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling
vedtoges uden afstemning.

Formanden: Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Man gik dernæst til afstemning vedrørende forslag til lov om ændring af lov om pension og hjælp til enker m. fl. (Forhøjelse af grundbeløb).

Ændringsforslaget

forkastedes med 86 stemmer mod 58; 1 medlem tilkendegav, at han hverken stemte for eller imod.

§§ 1 og 2

vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling
vedtoges uden afstemning.

Formanden: Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Sluttelig foretoges afstemning vedrørende forslag til lov om ændring af lov om omsorg for invalidepensionister og folkepensionister. (Betaling for ophold på alderdøms-hjem og plejehjem).

Underændringsforslag nr. 2

forkastedes med 86 stemmer mod 59; 1 medlem tilkendegav, at han hverken stemte for eller imod.

Ændringsforslag nr. 1, § 1, således ændret, og § 2
vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden: Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til folketingsbeslutning vedrørende idrættens forhold [af Kjeld Olesen m. fl.].

(Forslaget til folketingsbeslutning (nr. XVII) findes i tillæg A. sp. 1119, fremsættelsen i tidenden sp. 1095).

Forslaget sattes til forhandling.

Ministeren for kulturelle anliggender (K. Helveg Petersen): Jeg kan svare imødekomende på den opfordring, der er rettet til mig. Jeg er enig i den opfattelse, at der er grund til at undersøge idrættens vilkår.

Formen, hvorunder denne undersøgelse kan finde sted, skulle der næppe kunne opstå større uenighed om.

Det fremgår af forslaget og af hr. Kjeld Olesens fremsættelse, at man ønsker, at det skal ske i form af en hurtig kommissionsundersøgelse. Nu plejer det ikke at være kommissioners stærke side at arbejde hurtigt. Der er efter min opfattelse over kommissionsarbejde noget gammeldags, der ikke rigtigt svarer til den hast, hvormed udviklingen i samfundet i øvrigt foregår. I hvert fald er kommissionsarbejde tit meget langvarigt, og når betænkningerne endelig kommer, kan der være noget forældet over dem, noget bagudvendt. Jeg tror, det er bedre, at arbejdet forestås af et mindre udvalg, som kan arbejde lidt friere med tingene, end en kommission kan, et udvalg, der kan hidkalde de sagkyndige, man ønsker at tale med. For så vidt mener jeg, at vi bør nærme os den måde, hvorpå man i Sverige arbejder med spørgsmålene.

Hr. Kjeld Olesen omtalte dansk idræt som en folkebevægelse og oplyste, at der er mere end $\frac{3}{4}$ million aktive idrætsudøvere i Dansk Idræts-Forbund. Hertil kommer de adskillige hundredtusinder, der er i andre foreninger, i skytte- og gymnastikforeninger, de danske gymnastik- og ungdomsforeninger og Dansk Firmaidrætsforbund; i alt drejer det sig vel om $1\frac{1}{2}$ million aktive udøvere.

De unge, der melder sig til idrætsudøvelse, gør det, fordi de synes om idrætten, men samtidig er der i høj grad tale om noget, der har samfundsmæssig værdi, så vist som idræt er af betydning for folkesundheden. I stigende grad kommer vi til at leve sammenklumpede i store byer med beskedne muligheder for at bruge kroppen alsidigt, også når det gælder erhvervsarbejde. Ganske vist har mekaniseringen befriet de fleste for hårdt legemligt slid i en sådan grad, at ethvert fysisk arbejde mekaniseres, når blot det kan betale sig økonomisk, og for mange kræver transporten til og fra arbejde ikke anden fysisk indsats end at stige ind i